

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 01/01/2017, 06:27 | από Voria.gr

Ο δεκάλογος του ΣΒΒΕ που κάνει πράξη την τόνωση της ιδιωτικής οικονομίας και της οικονομικής ανάπτυξης. Γράφει ο Αθανάσιος Σαββάκης

Του Αθανάσιου Σαββάκη*

Καλή χρονιά σε όλους!

Με υγεία και δύναμη!

Η συσχέτιση της οικονομικής ανάπτυξης μιας χώρας με την υλοποίηση ιδιωτικών και ακολούθως, δημόσιων επενδύσεων, είναι αυτονόητη σχεδόν σε όλο τον κόσμο, εκτός ίσως από

την Ελλάδα. Αλλιώς, δεν μπορούν να ερμηνευθούν ταυτόχρονα δύο πολύ βασικές διαπιστώσεις από τη μελέτη των στοιχείων του μακροοικονομικού περιβάλλοντος:

Πρώτον, η αδυναμία εξόδου της χώρας μας από την κρίση, προϋπόθεση για την οποία είναι η δημιουργία - μέσω μεταρρυθμίσεων – φιλικότερου επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Δεύτερον, η αρνητική πορεία των ξένων επενδύσεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία του World Competitiveness Report του IMD, μεταξύ των ετών 2010 και 2015, συνέβησαν τα ακόλουθα στο πεδίο των ξένων επενδύσεων: κατ' αρχήν οι ροές ξένων επενδύσεων από 480 εκατ. δολ. το 2010, υποχώρησαν στα 290 εκατ. δολ. το 2015, δηλαδή βιώνουμε επίσημα καθεστώς αποεπένδυσης. Επιπλέον, το ισοζύγιο των ροών ξένων επενδύσεων από 1,23 δισ. δολ. το 2010, μειώθηκε κατά 50%, και το 2015 διαμορφώθηκε στα 670 εκατ. δολ., ενδεικτικό της επενδυτικής άπνοιας στη χώρα μας την τελευταία εξαετία.

Όπως είναι φυσικό όποιος έχει υπόψιν του αυτά και μόνο τα στοιχεία αναρωτιέται αν είναι εφικτή, δηλαδή ρεαλιστική, η προσδοκία για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Υπερφολόγηση, γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, κεφαλαιακοί έλεγχοι, συνιστούν μάλλον ένα γενικευμένο αδιέξοδο για την ελληνική οικονομία, το οποίο προκύπτει άμεσα όσο επιμένουμε να έχουμε στο επίκεντρο της οικονομικής μας πολιτικής τη διάσωση του κράτους και των τραπεζών.

Πριν φτάσουμε στο ερώτημα: «Ποιος άραγε θυμάται ότι υπάρχει και ιδιωτική οικονομία στη χώρα;», καλό θα ήταν να σκεφτούμε ότι οικονομική ανάκαμψη χωρίς ικανό ανθρώπινο δυναμικό δεν θα υπάρξει, όσα ευφυή μέτρα κι αν εφαρμόσουμε. Ο ΟΟΣΑ μας το θύμισε πρόσφατα με τον πιο εμφατικό τρόπο: στην Ελλάδα χάθηκε από την αρχή της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης μια στις δύο θέσεις εργασίας που κατείχαν νέοι άνθρωποι ηλικίας, κυρίως, 15 έως 29 ετών. Άραγε, γι' αυτούς τους νέους ποια οικονομική πολιτική νοιάστηκε; Ποια οικονομική πολιτική έλαβε υπόψη της ότι το κόστος αυτών των νέων ανέρχεται στο 2% του ΑΕΠ της χώρας και ότι θα μπορούσαν, με κατάλληλες προϋποθέσεις, να παράγουν πλούτο πολλών δισ. ευρώ που έχει ανάγκη η χώρα μας;

Ο ιδιωτικός τομέας

Ας δούμε, όμως, τις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα. Η διαρκής πολιτική και οικονομική αβεβαιότητα, έφερε τα προφανή αποτελέσματα: Αφενός ραγδαία πτώση του κύκλου εργασιών της βιομηχανίας, σε σχέση με αντίστοιχες περυσινές περιόδους –για παράδειγμα η μείωση τζίρου το Μάιο του 2016 σε σχέση με τον Μάιο του 2015 ήταν 13,4%. Αφετέρου, συνέχιση της ύπαρξης ζημιών για τη μεταποίηση για μία ακόμη χρονιά.

Για να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη, πρέπει προηγουμένως να υπάρξει «στρατηγικό σχέδιο για την ανάπτυξη». Πλέον, το σύνολο του πολιτικού κόσμου της χώρας, θα πρέπει να αναλάβει το βάρος της σχετικής ευθύνης. Θα πρέπει η Κυβέρνηση, που έχει άλλωστε την ουσιαστική ευθύνη, με ξεκάθαρο τρόπο και απολύτως ορθολογικά, να σχεδιάσει το «Ελληνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη», στο επίκεντρο του οποίου θα βρεθεί ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας και ειδικότερα η μεταποίηση. Η ξεχασμένη απ' όλους βιομηχανία, που συντηρεί πλήθος δορυφορικών επιχειρήσεων και επαγγελματιών, για την οποία, τώρα, την εποχή της οικονομικής κρίσης, σχεδόν όλο το πολιτικό φάσμα, «ανακάλυψε» τη δυναμική της προσφορά στην ανάπτυξη.

Κατά συνέπεια, βασικό ζητούμενο για τον επιχειρηματικό κόσμο της Βόρειας Ελλάδος από την Κυβέρνηση ούτως ώστε να επιτευχθεί η πολυπόθητη οικονομική ανάπτυξη, είναι η εκπόνηση και η υλοποίηση, με τόλμη, με ειλικρίνεια, με συγκεκριμένα μέτρα επαρκώς κοστολογημένα

και με ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, ενός στρατηγικού σχεδίου οικονομικής πολιτικής που θα οδηγή την Ελλάδα σε έξοδο από την κρίση. Είμαστε μια από τις λίγες χώρες του Δυτικού κόσμου, που δεν εννοούμε να εντάξουμε τον στρατηγικό σχεδιασμό στη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Γι' αυτό και καταφέρνουμε να είμαστε διαρκώς ουραγοί.

Βιομηχανική πολιτική

Πως θα ξεκινήσουμε; Η απάντηση είναι ξεκάθαρη: με την ύπαρξη συγκεκριμένης βιομηχανικής πολιτικής στη χώρα. Μιας βιομηχανικής πολιτικής, στιβαρής, ρεαλιστικής, με ουσιαστικό περιεχόμενο, προσαρμοσμένης στην υπάρχουσα παραγωγική βάση, και με το βλέμμα στραμμένο στις διεθνείς αγορές. Μιας βιομηχανικής πολιτικής που θα καλύψει το κενό που υπάρχει στη χώρα, εδώ και τουλάχιστον 30 χρόνια. Ξέρουμε πολύ καλά ότι οι δυναμικές μεταποιητικές επιχειρήσεις αν αφεθούν να εργασθούν σε περιβάλλον με τα λιγότερα δυνατά προσκόμματα και με συγκεκριμένους κανόνες παιγνιδιού, μπορούν πραγματικά να μεγαλουργήσουν...

Η έκφραση που ακούμε να επαναλαμβάνεται από τα χείλη πολλών, ότι δηλαδή «χρειαζόμαστε ένα επενδυτικό σοκ» για να ανακάμψει η χώρα είναι πέρα για πέρα αληθινή. Αν λοιπόν δημιουργήσουμε το «Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη» και σχεδιάσουμε μια εφικτή βιομηχανική πολιτική, τότε, αυτά που απομένουν να κάνουμε είναι μια εθνική συμφωνία για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις στο πεδίο της οικονομίας. Μεταρρυθμίσεις που θα διευκολύνουν την ιδιωτική επενδυτική πρωτοβουλία, θα μειώνουν τη γραφειοκρατία, θα ευνοούν την καινοτομία και τη μεταφορά τεχνολογίας, και, τελικά θα συμβάλλουν καταλυτικά στη δημιουργία εθνικού πλούτου και νέων θέσεων εργασίας.

Ο δεκάλογος της ανάπτυξης

Τι χρειαζόμαστε για να κάνουμε πραγματικότητα την ανάπτυξη;

Στον ΣΒΒΕ δημιουργήσαμε έναν δεκάλογο που κατά τη γνώμη μας, συμβάλλει και κάνει πράξη την τόνωση της ιδιωτικής οικονομίας και της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Για να

υλοποιηθούν λοιπόν οι κάθε είδους επενδύσεις που θα μας οδηγήσουν στην οικονομική ανάπτυξη, θα πρέπει να αρθούν μια σειρά από εμπόδια στην καθημερινή δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων και ειδικά των μεταποιητικών επιχειρήσεων. Τα εμπόδια αυτά αφορούν:

1. Στην πρόσβαση στη χρηματοδότηση των υποψήφιων επενδυτών.
2. Στην ικανότητα της οικονομίας να θέσει σε προτεραιότητα τις επενδύσεις στη βιομηχανική παραγωγή.
3. Στην ανάπτυξη καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών.
4. Στην εναρμόνιση της χώρας μας με τα διεθνή και ευρωπαϊκά δεδομένα, στον τομέα της ενέργειας και ειδικά στο πεδίο του κόστους ενέργειας.
5. Στην έμπρακτη υποστήριξη των εξωστρεφών επιχειρήσεων.
6. Στη σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου που διέπει την επιχειρηματικότητα.
7. Στην εύρυθμη λειτουργία και εποπτεία της εγχώριας αγοράς και στην τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού.
8. Στην – επιτέλους – συμφωνία για συγκεκριμένο σύστημα αδειοδότησης των επιχειρήσεων.
9. Στην ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, και στην κατά προτεραιότητα εξέταση θεμάτων που αφορούν στην επιχειρηματικότητα.
10. Στη δημιουργία προϋποθέσεων δημιουργίας ποιοτικών θέσεων εργασίας, που θα ανακόψουν το «brain drain» των τελευταίων αυτών ετών.

Και πάλι, καλή χρονιά σε όλους!

*Ο Αθανάσιος Σαββάκης είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

01/01/2017, 06:27

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΝΗΚΕΙ:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΣΑΒΒΑΚΗΣ, ΣΒΒΕ, ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ,
ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

--	--	--	--	--	--	--